

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi június hó 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 6.B.460/2011/20. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen enyhítésért, a szabadságvesztés rövidebb tartamban történő megállapítása végett a vádlott és védője jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.348.§ (2) bekezdésében írt korlátok között, a fellebbezéssel nem érintett felmentő rendelkezés kivételével - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól: az kellő mértékben felderített, egyben hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával, a hatályon kívül helyező határozatban kifejtett okok messzemenő figyelembevételével folytatta le. A szükséges részletességgel és körültekintéssel, oly módon, hogy az ügy ténybeli és jogi kérdéseiben megnyugtatóan állást lehetett foglalni.

A megismételt eljárás sajátossága a vádlott együttműködési készségében foglalható össze, így abban, hogy a terhére megállapítani indítványozott cselekmények túlnyomó részét érintően beismerő vallomást tett. Végző soron annak előadásával, hogy a **alapítvány**1 pénzét jogosulatlan üzemanyag-, benzinkutaknál kínált árucikkek-, valamint gyógyszerek vásárlására, illetve az általa üzemeltetett Suzuki Swift típusú személygépkocsi szerviz- és anyagköltségének a kiegyenlítésére fordította. Hasonló megállapítás tehető az alapítvány körében

foglalkoztatott orvosok, szakápolók és gépkocsivezetők után fizetendő közterhek bevallási- és befizetési kötelezettségének az elmulasztását, továbbá a könyvelésben kimutatott hibák és következményeik értékelését illetően is. A felsoroltak vonatkozásában ugyanis alapvetően egyező tartalmú, ellentmondástól mentes bizonyítékok álltak rendelkezésre.

A tényállás 1/e. pontjával összefüggésben megállapítható volt, hogy az alapítvány Raiffeisen Bank Részvénytársaságnál vezetett számlája felett - a 2000. évi november hó 22. napjától kezdődően - egyedül a vádlott bírt rendelkezési jogosultsággal. Márpedig négy esztendő alatt, pénztári kifizetés formájában, összesen 81.667.500 forintot vett fel, melyből okiratokkal igazolhatóan mindössze 13.830.455 forintot fordított az alapítvány működésére. E körben a számlákkal alá nem támasztott, hiányzó - 67.837.045 forintos - különbözet képezte a vád tárgyát.

Rendkívül méltányosan, a Be.4.§ (2) bekezdésében kifejtett elv maradéktalan érvényre juttatásával járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezése szerint a mentőautók működtetéséhez szükséges üzemanyag vásárlására, hatósági engedély megszerzésére, valamint további gépkocsik üzembe helyezésére költött 6.593.928 forint felhasználását kirekesztette a felelősségre vonás köréből, annak ellenére, hogy azokat semmilyen bizonylat nem erősítette meg.

A fennmaradó 61.253.117 forintos hiány további csökkentésének nem volt ténybeli alapja. Egyfelől arra visszavezethetően, hogy a vádlott legalább 8.820.000 forintot a saját kedvtelésének, sportrepülői szenvedélyének a finanszírozására fordított, olyan célra tehát, mely - szerződéses megállapodás hiányában - bizonyosan nem az alapítvány működésével kapcsolatosan merült fel. Erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le.

Az uzsorakölcsönök felvételének a tisztázása előtt ugyanakkor a vádlott elzárkózott, így annak legalapvetőbb - a kölcsön összegére és a visszafizetés módjára vonatkozó - részletei sem voltak felderíthetők. Meg kell azonban jegyezni, hogy a tényállás 1/a., 1/b., 1/c. és 1/d. pontjaiban írt cselekményekkel szándékosan létrehozott hiány kezelésének, illetve időleges eltüntetésének nem megengedett eszköze a hitelező részére feltűnően aránytalan előnyt biztosító szerződés megkötése, az uzsorakölcsön felvétele. Olyannyira, hogy mindezek ténybeli megalapozottsága esetén sem lenne felvethető a büntetőjogi felelősség alóli mentesülés lehetősége; legfeljebb az, hogy a vagyonkezelői kötelezettség megszegésében testet öltő cselekmény másként, hűtlen kezelésként minősülhet.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor - hasonló érvek szem előtt tartásával - **sértett**1 részére kifizetett 850.000 forintot is jogtalan eltulajdonításként kezelte.

A fentebb már hivatkozott tényállási pontok egybevetéséből okszerű következtetést lehetett levonni a vádlott személyiségére, így arra, hogy nem volt idegen tőle az alapítvány vagyonának a saját célra történő felhasználása. Mindezek alapján

helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság a tényállás 1/e. pontjában írt elkövetési értéket 61.253.117 forintban.

Az indokolási kötelezettségének igen magas színvonalon, meggyőző érvek kifejtésével tett eleget.

Tényállása ekként megalapozott, így az - figyelemmel a Be.351.§ (1) bekezdésében írtakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Cselekményeinek a minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak, ahogyan az időbeli hatály kérdésében történő állásfoglalás is törvényes.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Helyesen tulajdonított meghatározó jelentőséget az enyhítő körülmények nagyobb számának, így mindenekelőtt a jelentős időmúlásnak, a büntetlen előéletnek és annak, hogy a két gyermek tartásáról gondoskodó vádlott a megismételt eljárás során beismerő vallomást tett, megbánást tanúsított.

Erre tekintettel helytállóan került sor a Btk.87.§ (2) bekezdés b) pontjában írt rendelkezés alkalmazására: a büntetési tételnél enyhébb büntetés kiszabására. További mérséklésre azonban a hozzávetőlegesen 70 millió forint kárt és 8 millió forint adóhiányt okozó vádlottal szemben nincs indok és lehetőség; a négy év hat hó tartamú szabadságvesztés és a hat év közügyektől eltiltás szükséges a Btk.37.§-ában megfogalmazott célok eléréséhez.

Következésképpen az enyhítést célzó jogorvoslati kérelem nem bizonyult megalapozottnak.

Miután az egyéb rendelkezések is törvényesek voltak, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2012. június 14.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 6.B.460/2011/20. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.127/2012/4. számú végzése folytán a 2012. évi június hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.

a tanács elnöke